

Nr 622

Av herr **Birke**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om investeringsavgift för år 1957, m. m.*

Redan vid införandet av den särskilda beskattningen av motorfordons-
trafiken 1942 fastslogs den ordningen att ur denna beskattning härfly-
tande medel skulle komma vägväsendet till godo. De uttagna medlen av-
sågs täcka motorismens skäligen andel i kostnaderna. 1946 utvidgades
denna skyldighet till att omfatta samtliga kostnader för vägväsendet.

Inkomsterna från bilskatterna redovisas i statens budget under särskild
inkomsttitel. Från detta särskilda konto bestrides utgifterna för vägväsen-
det. Vad som under löpande redovisningsår icke åtgår för bestridande av
utgifterna fonderas i automobilskattemedlens fond. Undantag härifrån
gjordes första gången på våren 1951, då riksdagen beslöt att den extra
fordonsskatten skulle inräknas bland övriga skatteinkomster och alltså
icke komma vägarna till godo.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 188 med förslag till förordning om investe-
ringsavgift för år 1957 m. m. föreslås en mera permanent beskattning av
motorfordonsförvärv. Dennas genomförande synes enligt departements-
chefens mening föranleda att frågan om den budgetmässiga redovisningen
kommer i ett annat läge. I likhet med de principer som gällde den år 1951
beslutade bilaccisen bör enligt hans mening intäkterna av den föreslagna
beskattningen tillföras den allmänna budgeten.

Införandet av en permanent omsättningsskatt på motorfordon kritiseras
i annan motion och skall därför icke här närmare beröras. Jag vill dock
som min mening framhålla att skäl för en dylik beskattningsåtgärd icke
föreligger. För den händelse Kungl. Maj:ts förslag i detta avseende bifalles
av riksdagen vore det olyckligt om tillika beslut om intäkternas förande
till den allmänna budgeten fattades. Den vedertagna principen, enligt vilken
intäkter av bilbeskattningen uteslutande skall användas för vägväsendet,
är uppenbarligen antagen för att tjäna som rättesnöre för beskattningsåtgä-
rder med avseende på motorismen. Ett avsteg från denna princip skapar
möjligheter att utnyttja bilismen för renodlat fiskaliska syften. En sådan
utveckling vore så mycket olyckligare, som den förlegade uppfattningen,
att bilen är en lyx, numera givit vika för en allmän förståelse för och upp-
skattning av bilen som ett nyttoföremål. Icke minst gäller detta förhållan-
de landsbygden, för vars fortsatta livskraft bilismen har blivit ett villkor.

Det vägbyggnadsprogram som beslöts av 1954 års riksdag har hittills inte genomförts i avsedd takt. Betydande reservationer har samlats. De medel som uttagits av bilismen har icke i full utsträckning använts. Det förefaller emellertid sannolikt att upprustningen av vägnätet måste intensifieras även utöver de gränser som fastställts genom det ovan nämnda riksdagsbeslutet. Någon rätt att i dagens läge uttaga medel för finansieringen av denna upprustning finnes dock ej. Icke desto mindre förefaller det mig välbetänkt att de medel, som kan inflyta på grund av den föreslagna skatten, tillföres bilbeskattningsens specialbudget. En sådan åtgärd måste mot bakgrunden av det anförda synas avgjort mindre olämplig än den i propositionen föreslagna. För att över huvud taget få den föreslagna permanenta beskattningen att framstå såsom välmotiverad torde det vara nödvändigt att därtill knyta hållfasta garantier för att medlen verkligen kommer vägväsendet till godo inom rimlig tid.

Med stöd av det i motionen anförda hemställer jag,

att riksdagen, under förutsättning att det av Kungl. Maj:t i proposition nr 188 framlagda förslaget om en permanent beskattning av motorfordonsförvärv icke av riksdagen avslås, måtte besluta att intäkterna av sagda beskattning ograverade skall tillföras automobilskattemedlens specialbudget för att helt komma vägväsendet till godo.

Stockholm den 31 oktober 1956

E. Birke

Nr 623

Av herr **Geijer m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om investeringsavgift för år 1957, m. m.

(Lika lydande med motion nr 819 i Andra kammaren)

Stockholm den 6 november 1956

Arne Geijer

Harry Apelqvist

Valter Aman
